

B. TÓTH KLÁRA

Szófosztás

Hol préselődjenek ki a szavak
milyen csatornán
ha eltömődik a vezeték
a gondolat és a kiejtett
hangsor között
ha a szenvedés túlnyomása
lezárja a szelepet
ha már nincs hátraarc
nem áramlik vissza semmi
hová hull az el nem kiáltott szó
az el nem indult mozdulat
hol akad fent miféle hálón
az elmaradt érintés
az együtt-rezgés izgalma
ha már nem diffundál át
a visszatartott és többé
ki nem mondható
a mennyei zsilipen –

az összeszorított ajkak közül
hol préselhető ki
az elmaradt bocsánat
hol talál rést az ég
gondosan összefércelt vásznán
hol szivárog át
mint a konzerválószer
a lenrostok között
hogyan megkösse
a pigment-szemcséket –
rég színeink földbe taposott
szivárványíve
mikor áll össze újra
remegő mennyei fényé –
hogyan hull vissza elszivárgó
létezésünk végakarataként
az összesajtott emberiség fejére
az utolsó áldás